

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 155/2020
15.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА и ББ из ..., ... број ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 400/2020 од 27.11.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 15.03.2021. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 400/2020 од 27.11.2020. године.

Образложење

Предлагачи су Врховном касационом суду, преко Управног суда, поднели жалбу против решења Управног суда Р4 у 400/2020 од 27.11.2020. године, којим је одбијен њихов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда III-2У 10031/2019, као неоснован. Жалба не садржи конкретне разлоге због којих предлагачи оспоравају ожалбено решење, нити захтев о коме треба одлучити.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 17. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда III-2У 10031/2019 и Р4У 400/2020 произлази да су предлагачи, у својству тужилаца, дана 21.06.2019. године, поднели тужбу Управном суду ради поништаја решења туженог Министарства грађевинарства,

саобраћаја и инфраструктуре од 30.04.2019. године, у предмету инспекцијских мера. Наведеним решењем поништена су решења Градске управе Шабац – Одељења за инспекцијске послове од 07.10.2016. године, којима је ББ и АА, као инвеститорима, наложено да уклоне стамбени и помоћни објекат на кат.парц.бр. ... КО ... . Првостепена решења су поништена са образложењем да ће предмет бити достављен надлежном органу за озакоњење објеката, а по правноснажном окончању тог поступка биће донет закључак о обустави поступка инспекцијског надзора, или ће тај поступак бити настављен ради рушења бесправно изграђених објеката. Предмет III-2У 10031/2019 је већан 08.10.2020. године и након израде одлуке враћен из судске праксе, с обзиром на то да одлука у овом предмету зависи од исхода управног спора у предмету Управног суда У 10754/17.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ожалбеним решењем одбијен је приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда III-2У 10031/2019, као неоснован, са образложењем да се протек времена од подношења тужбе до дана подношења приговора не може сматрати повредом права на суђење у разумном року. Наводи се да су судије дужне да предмете решавају по редоследу њиховог пријема, у складу са обавезом прописаном чланом 177. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09 ... 39/16), а да предмет предлагача није хитне природе и да не захтева приоритетно одлучивање. Суд је при одлучивању нарочито имао у виду и околност да је у периоду од 15.03.2020. године до 06.05.2020. године на територији Републике Србије било проглашено ванредно стање, када није било могуће заказивање и одржавање седница већа и јавних расправа у предметима Управног суда, као и да су судије тог суда од 11.05.2020. године примиле велики број жалби ради заштите изборног права поводом парламентарних, покрајинских и локалних избора одржаних 21.06.2020. године, које су морале бити решене у законском року од 48 часова. Управни суд је оценио да у наведеним периодима нису постојале објективне могућности за поступање у предмету III-2У 10031/2019.

Полазећи од чињеница и околности овог случаја, Врховни касациони суд прихвата разлоге због којих је ожалбеним решењем одбијен приговор предлагача ради убрзавања поступка, а који се конкретно у жалби не побијају. При томе, Врховни касациони суд примећује да предлагачи, као тужиоци, тужбом у предмету Управног суда III-2У 10031/2019 побијају решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и

инфраструктуре од 30.04.2019. године, које је донесено у њихову корист, јер су тим решењем поништена два првостепена решења којима је предлагачима, као инвеститорима, наложено да уклоне стамбени и помоћни објекат, а постоји могућност да ти објекти буду озакоњени.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је жалбу одбио без испитног поступка као очигледно неосновану, применом члана 17. ст. 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић